

Bài Học 5

*27 Tháng 4 – 3 Tháng 5

Hãy Tìm Kiếm Chúa Và Sống (Sách A-mốt)

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: A-mốt 5:1-15; Hê-bơ-rơ 5:14; Ê-sai 5:20; A-mốt 7:10-17; A-mốt 9:11-15; Công vụ 15:13-18.

Câu Gốc: “Hãy tìm điều lành và đừng tìm điều dữ, hầu cho các người được sống, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời vạn quân sẽ ở cùng người, như các người nói vậy” (A-mốt 5:14).

Tư Tưởng Quan Trọng: Các lời tiên tri của A-mốt nhắc chúng ta rằng chúng ta chỉ có sự sống đời đời nếu chúng ta tìm kiếm Đức Chúa Trời.

Nếu Y-sơ-ra-ên đã trung thành với Đức Chúa Trời, Ngài có thể đã dùng Y-sơ-ra-ên để mang lại danh dự và vinh quang cho quốc gia của họ. Nhưng vì dân Y-sơ-ra-ên đã bất trung, Đức Chúa Trời đành phải đạt đến mục tiêu của Ngài qua sự trừng phạt.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, trang 28.

Trong tuần này chúng ta trở lại nghiên cứu sách A-mốt, chúng ta sẽ hiểu rằng Đức Chúa Trời đã hết sức nài xin dân của Ngài hãy từ bỏ tội lỗi và quay trở về cùng Ngài. Ngài biết Ngài là niềm hy vọng duy nhất cho sự sống đời đời của họ. Cuối cùng, chúng ta chỉ có hai sự chọn lựa: sống hoặc chết. Sẽ không có chỗ nào ở giữa hai điều ấy. A-mốt cho chúng ta thấy sự cách biệt rõ ràng của hai sự chọn lựa ấy.

Ghét Sự Dữ, Mến Sự Lành (A-mốt 5:4, 15)

Đọc A-mốt 5:14, 15. Cách nào cho người ta học ghét sự dữ và mến sự lành? Cũng đọc Hê-bơ-rơ 5:14; Rô-ma 12:9; và Châm ngôn 8:36.

A-mốt kêu gọi người ta hãy từ bỏ những tội lỗi hung ác mà yêu mến điều nhân đức. Lời truyền trong câu này đi từng bước. Bản tiếng Hê-bơ-rơ dùng trong câu này là một động từ nói lên hành động xuất phát từ một quyết định, chứ không phải là thái độ hay xúc cảm. Nói cách khác, qua hành động, người ta sẽ dần thay đổi thái độ.

So sánh ý tưởng này với lời khuyên cáo trong Ê-sai 5:20?

“Trong ngày ấy, người ta phải can đảm phụng sự Đức Chúa Trời theo lương tâm mình. Muốn vậy, họ phải can đảm, cứng rắn, và có sự hiểu biết về Đức Chúa Trời và Lời của Ngài. Bởi vì họ sẽ bị tấn công. Lý do họ theo Chúa cũng sẽ bị tấn công. Sự nhiệt thành của họ sẽ bị hiểu lầm. Và họ sẽ bị bôi nhọ. Sa-tan sẽ dùng hết năng lực nó để tấn công lòng người và gây niềm hoang mang và sự xáo trộn. Nó sẽ làm điều gian ác dường như tốt, còn điều nhân đức dường như xấu.” – Phỏng trích Ellen G. white, *The Acts of the Apostles*, trang 431.

Làm sao chúng ta học được “mến điều lành, ghét điều dữ” nếu chúng ta bị dụ dỗ để nghĩ rằng lành là xấu, mà dữ là đúng? Sự bảo vệ duy nhất nào chúng ta có để chống đỡ cho mình khỏi bị lưỡng gạc bởi sự đối trá này?

Tôn Giáo Như Mọi Ngày (A-mốt 5:23, 24)

Đọc A-mốt 5:23, 24; Ô-sê 6:6; Ma-thi-ơ 9:13; và Thi thiên 51:17. Những câu này nói gì? Bằng cách nào, chúng ta, là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, có thể dùng các nguyên tắc này trong đời sống thuộc linh của chúng ta ngày nay? Chúng ta có thể nào phạm y những điều mà tiên tri A-mốt cảnh cáo ở đây không? (Hãy nhớ, nhiều khi người ta rất dễ tin những lời nói dối).

Đức Chúa Trời không vui lòng với sự thờ phượng trống rỗng, không thiệt tâm của những kẻ bóc lột và lợi dụng người khác vì tư lợi mình. Cách sống của họ là bằng chứng họ không hiểu làm tín đồ theo Chúa là gì cả. Và họ hoàn toàn hiểu lầm ý tưởng sâu xa của luật pháp của Ngài.

Đức Chúa Trời không chấp nhận những nghi lễ thờ phượng ấy vì chúng không đến từ sự thành tâm của một đức tin thật. Câu quan trọng trong A-mốt 5:14, 15 là hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va và sống. Tìm kiếm Đức Giê-hô-va không có nghĩa là làm những cuộc hành hương đến những thánh địa như Bê-tên, Ghinh-ganh, và Bê-e-sê-ba (A-mốt 5:5). Đó là những thành mà kể cả các nhà thờ của chúng, cũng bị tàn phá.

Điều Đức Chúa Trời muốn là sự công bình và thánh khiết trên toàn xứ. Lệnh truyền “tìm kiếm Đức Giê-hô-va” có nghĩa là “tìm điều thiện.” Đức Giê-hô-va kêu gọi một số ít những kẻ còn trung tín hãy tách rời họ khỏi những việc làm xấu xa và những nghi lễ tôn giáo rỗng tuếch. Thay vào đó, họ phải để sự công bình và thánh khiết tuôn tràn như một con sông. Công bình có nghĩa là làm điều tốt trước mặt Đức Chúa Trời. Và thánh khiết là đời sống có một mối tương quan với Đức Chúa Trời và những người khác trong cộng đồng. Không vì một sự thay đổi thật trong tâm lòng đến từ một đức tin thật thì các sự thờ phượng đầy hình thức ấy thật vô nghĩa (đọc Phục truyền 10:16).

Chúng ta phải cẩn thận để mình đừng mắc phải sự thờ phượng của một đức tin trống rỗng.

Được Kêu Gọi Làm Tiên Tri Cho Chúa

A-mốt quê quán ở Thê-cô-a, thuộc xứ Giu-đa. Nhưng Đức Chúa Trời đã sai ông đi nói tiên tri trong xứ Y-sơ-ra-ên. Ông đã đi khắp vương quốc miền bắc để rao truyền sứ điệp cách hùng hồn đến nỗi dân trong xứ không chịu nổi những lời ông nói nữa. Vì A-mốt là người Giu-đa nên chắc chắn có một số người Y-sơ-ra-ên đã nhìn ông bằng ánh mắt nghi ngờ; và họ từ chối không chấp nhận ông là một tiên tri của Đức Chúa Trời. Nhưng A-mốt không nao núng, ông hết lòng làm công việc cho Đức Chúa Trời.

Đọc A-mốt 7:10-17. Chúng ta thấy tình trạng này có quen thuộc không? Có những thí dụ nào khác bạn tìm thấy trong Kinh Thánh cũng có những tình trạng giống như vậy? Chúng ta học được gì qua các thí dụ ấy?

Trong câu trả lời của A-mốt với thầy tế lễ, ông nói rằng ơn nói tiên tri của ông đến từ Đức Chúa Trời. Ông cũng nói rằng ông không phải là một tiên tri nhà nghề, nhận lương hưởng đặng nói tiên tri.

Nói sự thật không phải lúc nào cũng được người ta muốn nghe và chấp nhận mình. Bởi vì sự thật, đôi khi, không dễ nghe mà làm người ta khó chịu. Nó có thể làm những người có quyền thế bực bội. Nó có thể làm người ta giận dữ. Đức Chúa Trời kêu A-mốt đứng lên giảng một cách ngang nhiên về những tội lỗi mà các vua và những người sang trọng của vương quốc miền bắc đã làm, đến nỗi họ tức giận và cho là ông đã dám bất trung với nhà vua.

Chúng ta sẽ có thái độ nào khi Đức Chúa Trời nói với mình rằng chúng ta có thể bị trừng phạt vì hành vi hay lối sống tội lỗi của mình? Câu trả lời của mỗi người chúng ta cho thấy con người chúng ta là thế nào, và cách nào chúng ta có cần thay đổi lòng mình và thái độ của mình.

Sự Đói Kém Tàn Tệ Nhất (A-mốt 8:11, 12)

Những câu sau đây dạy ta thấy kết quả khủng khiếp nào của sự lạng thính của Đức Chúa Trời? Đọc 1 Sa-mu-ên 14:37; Thi thiên 74:9; Châm ngôn 1:28; Ca thương 2:9; Ô-sê 5:6; Mi-chê 3:5-7.

Trong đoạn 8, nhà tiên tri diễn tả hậu quả khủng khiếp của sự đoán phạt Đức Chúa Trời có cho nhà Y-sơ-ra-ên. Ngài sẽ trừng phạt họ bằng cách mang sự đói kém đến trên khắp đất. Nhưng trong câu 11 và 12, A-mốt nói về sự đói khát Lời của Đức Chúa Trời. Sự đau buồn nhất ấy là một cơn đói kém Lời Đức Chúa Trời, vì Ngài đã lạng thính. Không còn sự đói kém nào tàn tệ hơn sự đói kém ấy cả.

Thường, khi dân Y-sơ-ra-ên gặp hoạn nạn, họ bèn quay về cùng Đức Chúa Trời và kêu cầu Ngài cứu giúp họ. Nhưng lần này lời Chúa trả lời cho họ là sự lạng thính. Một phần của sự trừng phạt của Chúa với dân của Ngài là Ngài từ chối không trả lời họ qua các tiên tri của Ngài.

A-mốt nói rằng nếu người ta cứ bất trung thì sẽ có một lúc họ sẵn sàng muốn nghe tiếng Chúa, nhưng đã trễ quá rồi. Như vua Sau-lơ trước khi ông ra trận chiến cuối cùng (1 Sa-mu-ên 28:6). Một ngày nào đó người ta sẽ ý thức sự khao khát được nghe Lời Chúa biết đường nào.

Người ta sẽ tìm cầu để nghe Lời Chúa phán, là những lời mà họ đã bịt tai không nghe trong thời tiên tri. Những kẻ thiếu thốn lời Chúa trong cơn “đói kém” này sẽ là những người trẻ tuổi. Người già đã từng nghe Lời Chúa phán mà họ đã bỏ ngoài tai, nhưng người trẻ là những người chưa từng có dịp được nghe lời dạy dỗ của nhà tiên tri.

Có cách gì để chúng ta có thể làm lời Chúa lạng tâm trong đời sống mình? Ý tưởng nghe thật đáng sợ! Nhưng hãy suy nghĩ nếu điều ấy xảy ra thì đời sống ta sẽ ra sao? Làm thế nào để mình có thể đừng để điều ấy xảy đến với mình?

Sự Hoang Tàn Của Giu-đa Được Trùng Tu (A-mốt 9:11-15)

Trong các câu này A-mốt đối một hình ảnh tối tăm của tội lỗi con người và sự phán xét của Đức Chúa Trời thành những lời hứa diệu kỳ về sự trùng tu trong tương lai. Và ngày của Chúa từ ngày đoán phạt nay trở thành ngày cứu chuộc. Bởi vì sự cứu chuộc chứ không phải sự đoán phạt là chữ cuối cùng trong lời Đức Chúa Trời phán cùng dân Ngài. Nhưng sự cứu chuộc *đến sau* sự đoán phạt chứ không *thay thế* sự đoán phạt.

Đức Chúa Trời dùng A-mốt để mang lời hứa trùng tu cho dân Ngài. Lời hứa này đã thành tựu như thế nào? Đọc Lu-ca 1:32, 33 và Công vụ 15:13-18.

Nhiều giáo sư Do Thái tin rằng lời hứa trong A-mốt 9:11 là lời hứa đã ban cho Áp-ram về Đấng Mê-si. Và lời hứa này đã được nhắc đi nhắc lại trong toàn Cựu Ước. Một vua ra từ giòng dõi Đa-vít sẽ cai trị trên các nước và, thành tựu lời hứa Đức Chúa Trời đã phán cùng Áp-ram (Sáng thế Ký 12:1-3). Đấng Mê-si sẽ cai trị trên cả các kẻ thù của Y-sơ-ra-ên, như người Ê-đôm chẳng hạn. Dân của Đức Chúa Trời sẽ được khôi phục và sẽ không bao giờ bị hủy diệt.

Đức Chúa Trời tiếp tục giữ lời hứa của Ngài qua sự giáng trần của Đức Chúa Giê-su thuộc dòng dõi vua Đa-vít. Giám mục Gia-cơ đã rút lời này từ sách A-mốt để chứng tỏ rằng cánh cửa của sự cứu rỗi đã mở ra cho dân ngoại (không phải người Do Thái). Họ cũng sẽ được hưởng mọi quyền lợi của một tín đồ của hội thánh. Đức Chúa Trời đã ban phước cứu rỗi cho mọi người, người Do Thái cùng người ngoại bang qua Đấng Mê-si của lời hứa, là đứa trẻ được sanh ra từ dòng dõi Áp-ram và Đa-vít.

Chỉ đến khi sự Tái Lâm của Đức Chúa Giê-su xảy ra thì lời hứa sẽ thành tựu cho những ai tin vào lời hứa ấy. Làm thế nào để chúng ta giữ lời hứa và niềm hy vọng ấy sống còn?

Thứ Sáu *3 Tháng 5

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Trước mặt Đức Chúa Trời, Ngài không xét qua bao nhiêu ánh sáng chúng ta nhận lãnh, bèn là qua cách chúng ta đã dùng ánh sáng mình nhận được. Những kẻ không phải là tín đồ mà hết lòng tiếp nhận cái lẽ thật nhỏ nhoi họ thấy thì còn đáng kể hơn là những người đã được ban cho ánh sáng lớn mà từ chối không đi theo ánh sáng. Bởi vì qua cách sống mỗi ngày của họ, họ đã không sống theo với điều họ tin.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, trang 239.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Cả lớp hãy bàn luận sự nguy hiểm của việc xem điều xấu là đúng, và điều đúng là xấu. Khi văn hóa và xã hội đã thay đổi giá trị và không còn theo sự dạy dỗ của Kinh Thánh, thì chúng ta, là cá nhân hoặc hội thánh, có bị ảnh hưởng bởi những thay đổi ấy hay không? Thái độ của hội thánh đối với những thay đổi ấy như thế nào? Đồng thời, có những thay đổi nào trong xã hội đã mang lại ảnh hưởng tốt cho hội thánh và làm hội thánh đi theo tôn chỉ yêu thương tất cả mọi người như cách Đức Chúa Giê-su đã yêu thương và chấp nhận tất cả khi Ngài sống trên trần không?
- 2 Hãy nghĩ đến cái tư tưởng về sự đói khát Lời của Đức Chúa Trời. Điều ấy có thể xảy ra hay không? Có thể nào Chúa dấu lẽ thật để cho người ta không tìm được? Hay là vì thái độ của người ta mà họ không thể nghe được Lời của Chúa? Hay cả hai lý do đều đúng cả? Hay còn lý do nào khác. Xin thảo luận.
- 3 Là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, là một nhóm người đã tìm được ánh sáng của lẽ thật, chúng ta có đang sống trong sự hiếm nghèo vì nghĩ rằng mình đã có sự hiểu biết về lẽ thật diệu kỳ này là đủ rồi? Việc chúng ta là những người đã tìm được chân lý có ảnh hưởng qua cách chúng ta sống và sống chung với người khác trong hội thánh hay trong cộng đồng không? Nói cách khác, làm sao chúng ta sống như người đã biết lẽ thật? Tại sao điều này là quan trọng?